

HRAJ, JAK TI ZOBÁK NAROST!

ČASTO VZPOMÍNÁM NA TÁTU A JEHO pišlíky. Tenkrát bylo málo týček, a tak táta chodil po hřišti a sbíral ta ulomená. Nevím proč, říkal jim pišlíky. V jeho přítomnosti nikdo nesměl hrát železem z celého týčka. Vždycky jenom z pišlíku. Když umřel, našla jsem u něj na stolku dva pišlíky. Jeden mám v bagu, druhý jsem mu dala s sebou,“ říká s úsměvem Amara Zemplerová.

TEXT DANIELA GAUDLOVÁ
FOTO MARTIN KABÁT

HANA CHRÁSTKOVÁ- -ROBĚTÍNOVÁ- -BROŽOVÁ

KDYBYCH DNESKA HRÁLA golf tak, jako jezdím autem, myslím, že by Klára Spilková měla se mnou hodně práce,“ usmívá se Hana Chrástková.

V jejím bagu nesmí nikdy chybět klíčky od auta a čisté golfové hole. Golf ji naučil etiketě, trpělivosti a pokoře. Členka Síně slávy českého golfu má ve své sbírce třicet zlatých medailí. První mistrovský titul získala ve hře na jamky v roce 1957. V letech 1957 až 1966 byla nejúspěšnější českou hráčkou. Tituly sbírala i v kategorii seniorů. Mezi jejím prvním a posledním mistrovským titulem uplynulo třicet sedm let.

„Poprvé jsem hůl držela v ruce v šestnácti. Na zámečku Stádlec, který patřil mým kamarádům, bratrům Křížíkům. Okamžitě jsem jim rozbila jedno z těch krásných zámeckých oken,“ směje se při vzpomínce na golfové začátky Hana Chrástková.

Naštěstí pro český golf ji nepovedená golfová trefa neodradila. S prvním mužem Robertem Robětínem se v roce 1949 museli kvůli majetku rozvést a byli nuceně vysídleni z Prahy. Skončili v Karlových Varech, kde se začali věnovat golfu.

„Tam si mě všimnul pan Hynek, tehdy hráč číslo jedna, který také golf učil, a už mě nepustil. Trénovala jsem jak blázen, šest hodin denně. Bylo mně kolem dvaceti pěti let, měla jsem dva malé kluky a na golf je tahala s sebou. Děti si tam hrály, uměly napodobit každého hráče,“ vzpomíná Hana Chrástková.

Po dvanácti letech se mohli vrátit do Prahy, to už byla provdaná za svého druhého muže doktora Brože. Ale s karlovarským hřištěm se nerozloučili. Kousek od něj na Andělské Hoře koupili chalupu, kde všichni společně trávili víkendy. Samozřejmě i na golfu.

„Chalupu jsme nakonec prodali, teď trávím vždycky půl roku v Olšových Vratech v nájmu. Hrají golf už o moc

Hana Chrástková-
-Brozová-Robětínová

hůř, ale je mně to dost jedno. Ovšem pořád koukám na to, jak se něco ještě naučit nebo něco dělat lépe. Nevím, jestli to není už trochu komické,“ naoko zapochybuje Hana Chrástková.

Její vitalita je neskutečná. Jen tak mimochodem, při seniorském mistrovství, kde donedávna dělala marshalla, teď aspoň vypichovala pitch marky. Za den jich zvládla vypíchat dvě stě devadesát.

„Teď už trénuji při pobytech ve Varech jenom dvakrát týdně. Nedávno jsem si při tréninku nadávala, jak je to možné, že tohle nemůžu udělat. V dálce seděl trenér Luboš Štika a z legrace začal křičet: Jsi stará, jsi stará.“

Máme se moc rádi, spolu s jeho paní jsme zakládaly Ladies Team, který pořád v Karlových Varech existuje. Už mezi ně moc nechodím, ty padesátileté holky jsou na mě moc veselé. Jiné je to s Dunou Křenkovou. Nedávno jsme spolu hrály a strašně jsme se u toho nasmály. Jsme výborné přítelkyně a svého času jsme vlastně byly jediné soupeřky. Když u mě v bytě vidí těch třicet zlatých medailí, s nadsázkou říká: Tak o tohle všechno jsi mě okradla,“ usmívá se Hana Chrástková.

Dneska má největší radost ze synů a vnuků, kteří všichni propadli golfu.

„Jinou profesí bych jim nepřála, golf je příjemná

věc. Jsem ráda, že máme v rodině moc hezké vztahy. Amaru měl můj první muž na piedestalu. Já ji také miluji a myslím, že ona má ráda mě. Štěpána, jejího prvního syna, mám ráda, protože má srdce na dlani, a druhý syn David je taky moc prima kluk,“ dodává Hana Chrástková.

Přiznává, že je závislá na golfu: „Golf je moje největší láska. Nebýt golfu, nevím, jestli bych tady vůbec ještě byla. Dokud budu moci hrát golf, budu v pohodě.“

○ PETR ROBĚTÍN SENIOR

„**N**A HŘIŠTĚ CHODÍM často s matkou, která si neustále stěžuje, že jí to nejde, a bere si rady od různých profesionálů. Lidi v jejím věku jsou přítom rádi, že vůbec žijí a chodí. A tak jí radím, aby zůstala u toho svého švihy. Jak říkával táta: Hraj, jak ti zobák narost,“ směje se Petr Robětín senior.

Od roku 2004 je členem PGA Czech, přes léto trénuje v Golf Resortu CZ Golf Marina Praha na Rohanském ostrově, v zimním období v Golf Klubu Čechie a v hotelu STEP.

S golfem začínal v roce 1956.

„Když jsme nuceně přesídlili do Karlových Varů, táta mohl zůstat u svého sportu, dostal možnost trénovat místní hokejový klub. Golfové hřiště se ukázalo jako výborné tréninkové místo k běhání, a suché tréninky tam hokejový tým absolvoval často. Tátovi se golf zalíbil, potom i matce, a my s bratrem jsme začali taky hrát. Matka se s tátou sice rozvedla, ale měli jsme dobrý vztah, táta nás ze začátku trénoval. Měl golf perfektně teoreticky zpracovaný – všechno měl načteno, kamarádi mu posílali časopisy

ze zahraničí, uměl pracovat s lidmi. Mně vždycky říkával: Ty jsi přirozený talent, škoda, že se tomu dostatečně nevěnuješ, mohl bys být jednička. Já jsem bohužel jeho očekávání nesplnil. Potom se soustředil na Amaru. Holky jsou tvárnější,“ vzpomíná Petr Robětín senior.

V roce 1969 odjel na rok pracovat do Švédska, hrál golf v místním klubu v Göteborgu. Prezident klubu ho představil jako jednoho z nejdelších hráčů i legendě anglických profesionálů Tony Jacklinovi. „Dostal jsem od něj půlhodinu zdarma, moc mě to potěšilo, hodně jsem se potom zlepšil. Golfu jsem se dál věnoval, ale nebylo to nijak intenzivní, i když jsem se jako amatér zúčastňoval různých soutěží,“ vypráví Petr Robětín senior.

Amaru začal golfově vnímat až po jejích prvních úspěších. Když jí bylo kolem patnácti, dělal jí kedíka, často společně hráli.

Petr Robětín senior

Petr Robětín junior

„Šly nám ‚výborné‘ fouromy. Vždycky jsme byli strašně nadupaní, chtěli jsme vyhrát a většinou nám to nevyšlo, přespříliš jsme se snažili. Škoda, že brácha Karel přestal v té době golf hrát. Byl odmalička lepší než já, ale studoval medicínu... Nakonec se ke golfu po třiceti letech

vrátil, je hodně ambiciózní, udělal si zkoušky PGA a je z něj profesionální trenér. Trénuje v Golf Clubu Ještěd. A dál praktikuje jako lékař, dělá výborně akupunkturu. Druhý takový člověk neexistuje,“ říká s obdivem Petr Robětín senior.

V roce 2000 si otevřel golfový shop, který provozoval šest let. Ale v roce 2004 už věděl, že se chce věnovat profesionálně výuce golfu. Začal studovat, stal se členem PGA, zavřel obchod a dneska se věnuje výhradně trénování.

„Vždycky cítím satisfakci, když mně klient zavolá a řekne: Děkuji, já jsem snížil! Mým golfovým krédem je, aby klienti porozuměli mně i sobě a odcházeli z hodiny s dobrým pocitem,“ říká spokojeně Petr Robětín senior.

○ PETR ROBĚTÍN JUNIOR

„**O**D ŠKOLNÍCH LET jsem se rád hrabal v počítačích, ale víkendy jsem trávil na golfu. Z toho logicky vyplynulo, že momentálně kombinuji počítače a golf. Ani jedna profese zatím nepřevažuje,“ analyzuje situaci

Amara Zemplerová

původní profesí IT specialista Petr Robětín junior.

Golf hraje od tří let. Od roku 2008 působí jako cvičitel, trénuje v Golf Resortu CZ Golf Marina Praha na Rohanském ostrově a v Golf Aréně Praha v Holešovicích. Trenérské krédo: Důležité je dostat se člověku pod kůži.

„Golf byl náš rodinný sport. Každý víkend jsem jezdil z Prahy s tátou a babičkou

Babička nás vždycky trochu pošuchovala, že Štěpán dělá líp tohle a já zase tamto. Štěpán měl rovnější rány, já byl delší, on se začal profesionálnímu golfu věnovat dřív,“ konstatuje Petr.

Golf ho vždycky bavil, bral ho jako přirozenou součást jejich rodiny. „Z golfu jsem nikdy nebyl na prášky, zatímco z počítačů je to až neurologické. To se vám nestane ani na golfové akademii,

Škoda, že brácha Karel přestal golf hrát. Odmalička byl lepší než já. – PETR ROBĚTÍN SENIOR

na chalupu na Andělské Hoře, teta Amara byla ve Varech s dědou. Několik let jsme tak byli každý víkend společně na golfu,“ říká Petr junior.

Měl štěstí, že zastihl dědu ještě v kondici, do deseti let s ním trénoval. „Jsem o rok a půl mladší než Štěpán, takže dobu, kdy byl děda hodně aktivní, mám trochu zkrácenou. Ale jako děti jsme si to užívali.“

ani na firemních golfových akcích pro tři sta lidí. I když je pravda, že si musím dávat hodně velký pozor na první drajv. Pokud ho zkazím, mám rozhozené tři čtyři jamky,“ dodává Petr.

○ AMARA ZEMPLINEROVÁ

„**Z**AČÍNALA JSEM HRÁT asi ve dvou letech. Vím to jen podle fotky, kde

Štěpán Hudec

jsem s tátou jako malinký andílek s golfovou hůlkou v ruce. Tenkrát bylo v celé republice jen pět set golfistů. Možná proto je pro mě největší golfová radost, když hrají někde, kde nejsou lidi. Připomíná mi to dětství,“ líčí své začátky Amara Zemplerinová.

Členka Síne slávy českého golfa získala v letech 1976 až 1988 osm titulů mistryně a mezinárodní mistryně republiky, z pěti mistrovství si odnesla stříbrné medaile. V devadesátých letech začala společně s Oldřichem Uhrem organizovat první Dětskou Golfovou Tour, která nastartovala dětský golf v Čechách. Je zakladatelkou a organizátorkou golfové výstavy Golf Show a prezidentkou Yard Resort Golf Clubu.

„Celá moje golfová kariéra je mi milá, ale nejradši vzpomínám na rány, které jsem vyhrála pár měsíců po narození syna Štěpána. Hrozně jsem chtěla hrát, ale neměla jsem natrénováno, a navíc jsem kojila. Dostala jsem výjimku,

že můžu kojit během hry. Hrála jsem nádherný čísla a mistrovství jsem zakončila eaglem na osmnáctce,“ ještě teď září Amara Zemplerinová.

S tátou si byli hodně blízcí, byla jeho poklad. Možná to bylo tím, že po dvou synech přišla holka, možná proto, že byla hodná dcera.

„Měla jsem tátu hodně ráda, přestože byl dost despotický, ale to já nikdy neřešila. Když zavelel, nejela jsem na výlet se školou, ale hrála golf. Nikdy jsem to nebrala jako újmu, ani zpětně to tak nevnímám. Ve Varech

trénoval všechny začínající golfisty. Cítil jako vnitřní povinnost, že musí trénovat lidi a vést je ke sportu. Viděl kluka, který přišel na hřiště krást balony, a řekl: Hele, pojď, pojď – ty budeš hrát. Sbíral balony po hřišti, říkal jim nalezení, a každého s nimi vybavil,“ říká Amara. Každý den chodili osmnáctku, nemohlo to být jinak. Golf ji bavil, chtěla hrát, všechno plánovala podle ligy a mistrovství.

Přišlo i období, kdy život s golfem skloubit nešel. Skoro pět let nehrála. „Moc šťastná jsem nebyla, chyběl

mi golf, neměla jsem hlídání, byla jsem nějaký čas s kluky sama, táta už byl nemocný, krátce potom zemřel. A v té době mě chytil ve Varech na hřišti Ondřej Havelka, který točil pro televizi medailonky golfistů. A zeptal se mě, jak můžu být bez golfo. Rozbrečela jsem se: Nemůžu!!! Domluvili jsme se, že to vystřihne, ale volal, že je to tak opravdový, tak lidský, že by to tam chtěl nechat. Byly na to moc hezké ohlasy, lidé mi dokonce začali nabízet hlídání. To je minulost, teď prožívám krásné golfové období, mám radost z golfového projektu syna Štěpána v Yard Resortu v Předboji. Pomáhám

metodicky, chodíme po hřišti a vymýšlíme jamky. Strašně mě to baví, jsem ráda, že k tomu Štěpán došel a že mu můžu být golfové k ruce,“ dodává Amara.

A nejen to. Štěpán postavil mámě na míru golfové hole. Prý se už nemohl dívat na její bolavá záda.

Č ŠTĚPÁN HUDEC

JE VYSAZENÝ NA ČISTĚ hole. Pečlivě si je před hrou cídí, včetně gripů. „Pokud to neudělám, je mně to velmi nepříjemné. Možná je to deformace z povolání,“ přiznává Štěpán.

Od roku 2010 je členem PGA Czech, trénuje v Golf Klubu Čechie a na novém driving range v Předboji.

Na golfová hřiště jezdil s mámou, když ještě ani nechodil, od čtyř let trénoval s dědou. Jeho slibně nastartovanou golfovou kariéru přerušilo v patnácti studium střední školy mimo Prahu. „Byl jsem absolutně odříznutý od golfo. Sem tam jsem hrál, ale o seriózním tréninku se nedalo mluvit. Přestože je máma skvělá golfistka, nikdy na mě s golfem netlačila, vždycky jen řekla: Pojď, pojedeme si zahrát. Já měl v té době samozřejmě kamarády a další negolfové aktivity. Dneska toho trochu lituji,“ říká s povzdechem Štěpán.

Nakonec vystudoval grafiku, ale nebavilo ho sedět deset hodin ve studiu a dělat letáčky na povel. „Začal jsem hledat a golf se ukázal jako otevřená cesta. Díky mámě jsem měl zázemí, v golfu mě všichni znají od malička a kontakty se přímo nabízejí. V devatenácti jsem začal brát golf vážně. Trenér Aaron J. McAdam mně totálně změnil švih, hrál jsem turnaje, výkonnost se zlepšovala,“ vzpomíná Štěpán.

Po čase mu Aaron nabídl místo asistenta a pak už začaly mít události spád. Potkal Marka Sajnera, který se v té době jako jeden z mála u nás zajímal o clubfitting a clubmaking. „Slovo dalo slovo, šlo to ráz naráz. Bylo to rychlé, až chaotické, ale stal jsem se společníkem ve firmě a teď se už ze sedmdesáti procent věnuji clubfittingu a stavbě holí na míru. Když vidím, jak si lidi kupují hole z regálu v shopu, tak je mi z toho do breku, protože jen pro slabých dvacet procent lidí jsou vhodné

hole standardních rozměrů a parametrů,“ konstatuje Štěpán. Ale tím jeho golfový

plnohodnotného hřiště,“ září nadšením Štěpán. Abychom nezapomněli: ve Štěpánově bagu

Když vidím, jak lidé kupují hole z regálu v shopu, tak je mi z toho do breku. –ŠTĚPÁN HUDEC

úprk a štěstí na osudové lidi nekončí. Poznal Jindřicha Malého, který oživil statek v obci Předboj. „Jindra hledal někoho, kdo by mu pomohl s golfovým projektem. Vyšla z toho úžasná spolupráce, už máme driving range s tréninkovým zázemím a znormovanou šestijamkovou Polní akademii Yard. Naše vize směřuje k vybudování

samozřejmě nechybí hole na míru.

DAVID ZEMPLINER

„BYL JSEM VYSAZENÝ na fotbal, golf mě nebavil. Ale už v roce a půl jsem chodil s mámou v Karlových Varech po hřišti. Když mně byly tři, dávali mi hůl do ruky a já to nějak zkoušel. Hrál jsem, jen když

David Zemplerin

mě máma nalákala, třeba že budu jezdit autíčkem.“

David si se svým dědou golf nikdy nezahrál. Ale přesto na něj golfové vzpomínky má. „Často mi říkal, ať se podívám na golf v televizi, ukazoval mi časopisy, vysvětloval, jak má vypadat švih. Na to, jak mě nosil po hřišti v sedačce, si samozřejmě nepamatuji.“

Studuje první ročník pražského gymnázia Duhovka, golf hraje od roku 1998, největší golfovou radost zažil, když si ve dvanácti uhrál handicap.

„Rád si jedu zahrát, je to rozhodně lepší než ležet doma. Většinou s mámou, tátou, s jedním z bratrů. Baví mě to, odreagují se. Golfem se ale nikdy žít nechci,“ přemítá David, jehož úplně první golfová vzpomínka pluje hodně v minulosti. Celá rodina je pohromadě v karlovarské klubovně, všichni příbuzní, děda...

„To bylo prima. Stejně jako když dělala babička Hanka ve Varech marshalla, my šli hrát a ona s námi jela pár jamek. Dneska jsem dokonce rád, že se ve mně snažili všichni golf podporovat. Je mi jasné, že kdybych se mu víc věnoval, mohl jsem být dneska úplně jinde. Ale čas nevrátím, tak se tím netrápím,“ krčí rameny pohodář David.

„Stejně jako brácha mám rád čisté hole, ale rozhodně to nehrotím jako on. Když mám po ráno celou hůl od bahna, tak ji otru, ale jinak je spíš nechávám, aby se umyly, když prší. Problém mám jediné s barevnými týčky. Jakmile je uvidím, nedám přijatelnou ránu. Proto mám jenom ta bílá,“ dodává David a tváří se naprosto vážně.

Takovou mystifikaci mu rozhodně nespokneme. ♣

RODOKMEN ROBĚTÍNOVI

